

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2021)0147

Opodatkowanie gospodarki cyfrowej: negocjacje OECD, rezydencja podatkowa przedsiębiorstw cyfrowych i ewentualny europejski podatek cyfrowy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie opodatkowania gospodarki cyfrowej: negocjacje OECD, rezydencja podatkowa przedsiębiorstw cyfrowych i ewentualny europejski podatek cyfrowy (2021/2010(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 113 i 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 1–2 października 2020 r.¹ i 21 lipca 2020 r.²,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z dnia 27 listopada 2020 r.³,
- uwzględniając oczekujące na przyjęcie wnioski Komisji, dotyczące w szczególności wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB), wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB)⁴ oraz pakietu w zakresie opodatkowania cyfrowego⁵, a także stanowiska Parlamentu w sprawie tych wniosków,

¹ <https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf>

² <https://www.consilium.europa.eu/media/45109/210720-euco-final-conclusions-en.pdf>

³ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13350-2020-INIT/pl/pdf>

⁴ Wniosek z dnia 25 października 2016 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB), COM(2016)0685, oraz wniosek z dnia 25 października 2016 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB) (COM(2016)0683).

⁵ Komunikat Komisji z dnia 21 marca 2018 r. pt. „Czas ustanowić nowoczesne, sprawiedliwe i skuteczne normy opodatkowania gospodarki cyfrowej” (COM(2018)0146), wniosek z dnia 21 marca 2018 r. dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy dotyczące opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca (COM(2018)0147), wniosek z dnia 21 marca 2018 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od usług cyfrowych pobieranego od przychodów wynikających ze świadczenia niektórych usług cyfrowych

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 stycznia 2019 r. pt. „W kierunku skuteczniejszego i bardziej demokratycznego procesu podejmowania decyzji w dziedzinie polityki podatkowej UE” (COM(2019)0008),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowany „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” (COM(2020)0067),
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie planu działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą (COM(2020)0312),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach¹, zaproponowaną przez Komisję Specjalną ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (komisję TAXE),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach², zaproponowaną przez drugą Komisję Specjalną ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (komisję TAXE2),
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 13 grudnia 2017 r. dla Rady i Komisji w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania przeprowadzonego przez komisję śledczą w celu zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania (komisję PANA)³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie przestępstw finansowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania⁴, zaproponowaną przez Komisję Specjalną ds. Przestępstw Finansowych, Uchylania się od Opodatkowania i Unikania Opodatkowania (TAX3),
- uwzględniając działania następcze Komisji w stosunku do ww. rezolucji Parlamentu⁵,
- uwzględniając badanie pt. „Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies” [Wpływ cyfryzacji na międzynarodowe kwestie podatkowe:

(COM(2018)0148) oraz zalecenie Komisji z dnia 21 marca 2018 r. w sprawie opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca (C(2018)1650).

¹ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 51.

² Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 79.

³ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 123.

⁴ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 8.

⁵ Wspólne działania następcze z dnia 16 marca 2016 r. w sprawie wprowadzenia przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w rezolucjach unijnych i rezolucjach komisji TAXE, działania następcze z dnia 16 listopada 2016 r. w związku z rezolucją komisji TAXE2, działania następcze z kwietnia 2018 r. w związku z zaleceniem komisji PANA oraz działania następcze z dnia 27 sierpnia 2019 r. w związku z rezolucją komisji TAX3.

wyzwania i środki zaradcze]¹,

- uwzględniając plan działania na szczeblu otwartych ram G-20/OECD w zakresie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) z października 2015 r., a w szczególności działanie 1 dotyczące wyzwań podatkowych wynikających z cyfryzacji,
 - uwzględniając przyjęte w 2018 r. sprawozdanie okresowe przyjęte na szczeblu otwartych ram G-20/OECD zatytułowane „Tax Challenges Arising from Digitalisation” [Wyzwania podatkowe wynikające z cyfryzacji] oraz program prac na rzecz opracowania kompromisowego rozwiązania w odniesieniu do wyzwań podatkowych wynikających z cyfryzacji gospodarki przyjęty w maju 2019 r.,
 - uwzględniając oświadczenie przewodnie oraz sprawozdania na temat planów dotyczących Filaru 1 i 2 przyjęte na szczeblu otwartych ram G-20/OECD w październiku 2020 r., jak również załączone do niego wyniki analizy ekonomicznej i oceny skutków przeprowadzonych przez sekretariat OECD,
 - uwzględniając rezultaty różnych szczytów G-7, G-8 i G-20 poświęconych międzynarodowym kwestiom podatkowym,
 - uwzględniając bieżące prace Komitetu Ekspertów ONZ ds. Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Podatkowych dotyczące wyzwań podatkowych związanych z cyfryzacją gospodarki,
 - uwzględniając przeprowadzoną przez Komisję wstępną ocenę skutków w sprawie opłaty cyfrowej z dnia 14 stycznia 2021 r. (Ares(2021)312667),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie sprawiedliwego opodatkowania w zglobalizowanej gospodarce cyfrowej: BEPS 2.0²,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Budżetowej,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0103/2021),
- A. mając na uwadze, że obowiązujące międzynarodowe przepisy dotyczące podatku od osób prawnych opierają się na zasadach opracowanych na początku XX wieku i niedostosowanych do coraz bardziej zglobalizowanej i cyfrowej gospodarki, przez co umożliwiają one szereg szkodliwych praktyk podatkowych wywierających negatywny wpływ na finanse publiczne i uczciwą konkurencję;
- B. mając na uwadze, że proporcjonalność i wykonalność tych międzynarodowych przepisów podatkowych są obecnie przedmiotem przeglądu w kontekście negocjacji

¹ Hadzhieva, E., ‘Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies’ [Wpływ cyfryzacji na międzynarodowe kwestie podatkowe: wyzwania i środki zaradcze], Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament Tematyczny ds. Polityki Gospodarczej, Naukowej i Jakości Życia, luty 2019 r.

² Teksty przyjęte: P9_TA(2019)0102.

OECD w celu zapewnienia konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich w coraz bardziej zglobalizowanej i cyfrowej gospodarce;

- C. mając na uwadze, że gospodarka cyfrowa pogłębiła istniejące problemy spowodowane nadmiernym uzależnieniem wielonarodowych przedsiębiorstw od wartości niematerialnych, takich jak własność intelektualna;
- D. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu finansowego w latach 2008–2009 oraz w związku z szeregiem przypadków ujawnienia informacji na temat praktyk uchylania się od opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego, unikania opodatkowania i prania pieniędzy kraje należące do grupy G-20 uzgodniły, że zajmą się tymi kwestiami w skali globalnej na szczelbu OECD w ramach projektu poświęconego erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków (BEPS), co doprowadziło do opracowania planu przeciwdziałania zjawisku BEPS;
- E. mając na uwadze, że plan przeciwdziałania BEPS umożliwił osiągnięcie w wielu kwestiach globalnego konsensusu, którego celem jest zwalczanie uchylania się od opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i unikania opodatkowania; mając jednak na uwadze, że nie osiągnięto porozumienia co do sposobu podejścia do wyzwań podatkowych wynikających z cyfryzacji gospodarki, co doprowadziło do przyjęcia osobnego sprawozdania końcowego na temat wykonania działania 1 w sprawie BEPS z 2015 r.;
- F. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał do przeprowadzenia reformy międzynarodowego systemu opodatkowania osób prawnych w celu rozwiązania problemu uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania oraz wyzwań związanych z opodatkowaniem gospodarki cyfrowej;
- G. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła w 2018 r. dwa wnioski w sprawie opodatkowania gospodarki cyfrowej, w tym tymczasowe krótkoterminowe rozwiązanie wprowadzające podatek od usług cyfrowych (DST) oraz długoterminowe rozwiązanie definiujące znaczącą obecność cyfrową (SDP) jako element tworzący powiązanie na potrzeby opodatkowania przedsiębiorstw, które powinny zastąpić DST; mając na uwadze, że 25 października 2016 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0683); mając na uwadze, że Parlament poparł wszystkie te wnioski, ale nie zostały one przyjęte przez Radę, co zmusiło niektóre państwa członkowskie do jednostronnego wprowadzenia DST;
- H. mając na uwadze, że wprowadzanie przez państwa członkowskie nieskoordynowanych i odrębnych DST, w oparciu o różne przepisy i kryteria podatkowe, zwiększa rozdrobnienie na jednolitym rynku, niepewność podatkową i jest mniej skuteczne w porównaniu ze wspólnym rozwiązaniem na szczelbu europejskim;
- I. mając na uwadze ryzyko, że środki podejmowane jednostronnie przez państwa członkowskie zaostrzą międzynarodowe spory handlowe, które mogą negatywnie wpływać zarówno na przedsiębiorstwa cyfrowe, jak i niecyfrowe na jednolitym rynku;
- J. mając na uwadze, że zgodnie z mandatem udzielonym przez ministrów finansów z krajów grupy G-20 w marcu 2017 r. i po przyjęciu programu prac w maju 2019 r. na szczelbu otwartych ram G-20/OECD w zakresie BEPS, za pośrednictwem grupy

zadaniowej ds. gospodarki cyfrowej, prowadzone są prace nad opartym na konsensusie globalnym rozwiązaniem bazującym na dwóch filarach. Filar 1 dotyczy nowego podziału praw do opodatkowania dzięki nowym zasadom przypisywania zysku i nowym zasadom powiązania podatkowego, a w obrębie Filaru 2 uwzględniono pozostałe kwestie dotyczące BEPS i wprowadzono środki gwarantujące minimalny poziom opodatkowania;

- K. mając na uwadze, że w dniu 12 października 2020 r. na szczelnie otwartych ram G-20/OECD opublikowano pakiet składający się z oświadczenia przewodniego i sprawozdań na temat planów dotyczących Filaru 1 i 2, który odzwierciedla zbieżne poglądy w kontekście szeregu elementów, zasad i parametrów politycznych w obu Filarach, określając jednocześnie pozostałe kwestie polityczne i techniczne, którymi należy się zająć;
- L. mając na uwadze, że w ostatnich latach znacznie wzrosły zyski wiodących przedsiębiorstw wielonarodowych działających w sferze cyfrowej; mając na uwadze, że blokady wprowadzane w odpowiedzi na pandemię COVID-19 przyspieszyły przechodzenie na gospodarkę opartą na usługach cyfrowych, stawiając przedsiębiorstwa prowadzące działalność fizyczną, a zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), w jeszcze gorszej sytuacji; mając na uwadze pilną potrzebę szybkiego działania, uwzględniając cel otwartych ram G-20/OECD, jakim jest zakończenie negocjacji w lipcu 2021 r., jako ważny pierwszy krok w kierunku sprawiedliwego podziału obciążeń podatkowych;
- M. mając na uwadze, że odpowiednie międzynarodowe przepisy podatkowe mają kluczowe znaczenie dla zapobiegania praktykom uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania oraz dla zaprojektowania sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego przeciwdziałającego nierównościom i gwarantującego pewność i stabilność, czyli podstawowe warunki konkurencyjności, a także dla zapewnienia równych warunków działania dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP;
- N. mając na uwadze, że cyfryzacja gospodarki umożliwiła małym przedsiębiorstwom działającym w wielu dziedzinach i w różnych sektorach zwiększenie konkurencyjności i dotarcie do nowych klientów; mając na uwadze, że mniejsze przedsiębiorstwa typu start-up i przedsiębiorstwa scale-up powinny pozostać wolne od obciążeń unijnymi środkami opodatkowania cyfrowego;
- O. mając na uwadze, że w tworzeniu treści przedsiębiorstwa cyfrowe w dużym stopniu opierają się na wartościach niematerialnych, w szczególności wykorzystują i spieniężają dane użytkowników, a to tworzenie wartości nie jest objęte obecnymi systemami podatkowymi; mając na uwadze, że zjawisko to powoduje niedopasowanie między miejscem tworzenia wartości a miejscem opodatkowania;
- P. mając na uwadze, że brak międzynarodowego porozumienia i uregulowań UE w sprawie opodatkowania usług cyfrowych stanowi przeszkodę dla stworzenia bardziej konkurencyjnego i sprzyjającego wzrostowi gospodarczemu otoczenia biznesowego na jednolitym rynku cyfrowym;
- Q. mając na uwadze, że poważny kryzys gospodarczy, z jakim boryka się Unia, wymaga nowoczesnej polityki podatkowej, która umożliwi państwom członkowskim efektywniejsze i skuteczniejsze pobieranie podatków należnych z tytułu działalności

prowadzonej na jednolitym rynku;

- R. mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny ściśle współpracować i zająć jednolite, zdecydowane i ambitne stanowisko w międzynarodowych negocjacjach podatkowych;
- S. mając na uwadze, że w konkluzjach Rady z dnia 27 listopada 2020 r. stwierdzono, iż w marcu 2021 r. Rada Europejska „oceni sytuację w zakresie prac nad ważną kwestią, jaką jest opodatkowanie gospodarki cyfrowej”;
- T. mając na uwadze, że ministrowie finansów grupy G-20 spotkali się w dniach 7–8 kwietnia 2021 r. i spotkają się 9–10 lipca 2021 r. i podsumują negocjacje prowadzone na szczeblu otwartych ram w odniesieniu do obu filarów;

Stawienie czoła wyzwaniom wynikającym z cyfryzacji gospodarki

1. zauważa, że obecne międzynarodowe przepisy podatkowe pochodzą z początku XX wieku i że prawa do opodatkowania opierają się głównie na fizycznej obecności przedsiębiorstw; zwraca uwagę, że cyfryzacja oraz bazowanie w ogromnym stopniu na wartościach niematerialnych zdecydowanie zwiększyły zdolność prowadzenia przez przedsiębiorstwa znaczącej działalności gospodarczej w danej jurysdykcji bez fizycznej obecności, a zatem podatki płacone w jednej jurysdykcji nie odzwierciedlają już wartości i zysków wytworzonych w tej jurysdykcji, co może skutkować erozją bazy podatkowej i przenoszeniem zysków;
2. wzywa do nowego i sprawiedliwszego podziału praw do opodatkowania korporacji wielonarodowych o wysokim stopniu cyfryzacji oraz do przeglądu tradycyjnego pojęcia stałego zakładu, ponieważ nie obejmuje ono gospodarki cyfrowej; przypomina stanowisko Parlamentu w sprawie C(C)CTB dotyczące utworzenia wirtualnego stałego zakładu, z uwzględnieniem miejsca ujmowania wartości i na podstawie wartości i zysków generowanych przez użytkowników; podkreśla, że użytkownicy platform internetowych i konsumenci usług cyfrowych odgrywają obecnie kluczową rolę w tworzeniu wartości przez przedsiębiorstwa o wysokim stopniu cyfryzacji i nie mogą być przenoszeni poza daną jurysdykcję w taki sam sposób jak kapitał i praca, a zatem powinni być brani pod uwagę przy definiowaniu nowego powiązania podatkowego w celu zapewnienia skutecznego środka zaradczego przeciwko agresywnemu planowaniu podatkowemu i unikaniu opodatkowania;
3. podziela obawę, że zawężona definicja możliwych problemów doprowadziłaby do opracowywania przepisów ukierunkowanych tylko na niektóre przedsiębiorstwa; zwraca uwagę, że ceny transferowe, definicja stałego zakładu i luki podatkowe wynikające z różnych zbyt złożonych systemów podatkowych muszą stać się przedmiotem przeglądu, w szczególności w kontekście umów o unikaniu podwójnego opodatkowania;
4. uważa, że nowe rozwiązania w zakresie opodatkowania gospodarki cyfrowej powinny raczej zakładać opodatkowanie zysków, a nie dochodów;
5. zwraca uwagę na znaczącą ewolucję naszych gospodarek spowodowaną cyfryzacją i globalizacją; odnotowuje pozytywny wpływ cyfryzacji na nasze społeczeństwo i naszą gospodarkę, a także jej ogromny potencjał dla administracji podatkowej jako narzędzia

świadczenia lepszych usług obywatelom, zwiększania zaufania publicznego do organów podatkowych i poprawy konkurencyjności; wyraża ubolewanie z powodu wad międzynarodowego systemu podatkowego, który nie zawsze jest w stanie właściwie sprostać wyzwaniom związanym z globalizacją i cyfryzacją; wzywa do wypracowania porozumienia mającego na celu stworzenie sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego z poszanowaniem suwerenności podatkowej państw;

6. wzywa do reformy systemu podatkowego w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania; podkreśla, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie powinny odgrywać przewodnią rolę w reagowaniu na te braki;
7. podkreśla potrzebę opodatkowania wielonarodowych korporacji w oparciu o sprawiedliwą i skuteczną formułę podziału między państwa praw do opodatkowania; przypomina wniosek Komisji w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB);
8. podkreśla potrzebę rozwiązania problemu niedostatecznego opodatkowania gospodarki cyfrowej; podkreśla potrzebę uwzględnienia nieodłącznej cechy korporacji wielonarodowych o wysokim stopniu cyfryzacji, jaką jest mobilność, w szczególności w celu tworzenia wartości, oraz konieczność zapewnienia sprawiedliwego podziału praw do opodatkowania między wszystkie kraje, w których takie korporacje prowadzą działalność gospodarczą i tworzą wartość, łącznie z badaniami i rozwojem; zauważa, że niektóre istniejące umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania mogą uniemożliwić sprawiedliwy podział prawa do opodatkowania, i wzywa do ich aktualizacji; podkreśla szczególną sytuację małych peryferyjnych państw członkowskich;
9. uważa, że potrzebne są dalsze badania nad ogólnym obciążeniem podatkowym różnych modeli biznesowych; wyraża ubolewanie, że unikanie opodatkowania jest nie tylko przeszkodą dla pobierania dochodów publicznych, co utrudnia świadczenie usług publicznych i przenosi obciążenia podatkowe na przeciętnego obywatela, tworząc tym samym więcej nierówności, lecz powoduje także zakłócenia na rynku, ponieważ stawia przedsiębiorstwa, przede wszystkim MŚP, w niekorzystnej sytuacji i jednocześnie tworzy bariery dla nowych lokalnych uczestników rynku; podkreśla potrzebę uwzględnienia potencjalnych barier wejścia dla MŚP, aby uniknąć tworzenia sektora cyfrowego z jedynie kilkoma dużymi podmiotami;
10. przypomina, że średnio wobec przedsiębiorstw cyfrowych stosowana jest efektywna stawka opodatkowania w wysokości jedynie 9,5 % w porównaniu ze stawką wynoszącą 23,2 % dla tradycyjnych modeli biznesowych;
11. podkreśla, że w ostatnim czasie popyt na usługi cyfrowe gwałtownie wzrósł ze względu na konieczność zdalnej obsługi wielu zadań w związku z pandemią COVID-19; zauważa w związku z tym, że dostawcy takich usług cyfrowych znaleźli się w korzystniejszej sytuacji niż tradycyjne przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP;
12. podkreśla, że w sprawozdaniu końcowym OECD/G20 z 2015 r. na temat wykonania działania 1 w sprawie BEPS stwierdzono, że gospodarka cyfrowa w coraz większym stopniu staje się istotą gospodarki; dostrzega szybką cyfryzację większości sektorów gospodarki i potrzebę zachowującego aktualność systemu podatkowego, który nie wyodrębnia gospodarki cyfrowej, ale zapewnia sprawiedliwy podział dochodów między różne państwa będące miejscem tworzenia wartości;

13. zwraca uwagę na znaczenie rozróżnienia roli opodatkowania i regulacji oraz zauważa, że przyszłych strategii politycznych dotyczących podatku cyfrowego nie należy formułować z myślą o korygowaniu niedociągnięć w gospodarce cyfrowej, takich jak wpływy wynikające z monopolistycznej kontroli informacji, ponieważ w tym przypadku odpowiednie byłyby środki regulacyjne;

Wielostronne światowe porozumienie: rozwiązanie preferowane, lecz nie jedyne

14. wzywa do wypracowania międzynarodowego porozumienia w celu stworzenia sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego; z zadowoleniem przyjmuje działania podejmowane na szczelbu otwartych ram G-20/OECD w celu osiągnięcia globalnego konsensusu w sprawie wielostronnej reformy międzynarodowego systemu podatkowego, aby stawić czoła wyzwaniom związanym z systematycznym przenoszeniem zysków i gospodarką cyfrową; ubolewa jednak nad faktem, że nie dotrzymano terminu osiągnięcia porozumienia ustalonego na koniec 2020 r.; uznaje postępy poczynione w pracach nad wnioskami na poziomie technicznym pomimo opóźnień spowodowanych pandemią COVID-19 i wzywa do szybkiego osiągnięcia (do połowy 2021 r.) porozumienia w wyniku procesu otwartych negocjacji; wzywa państwa członkowskie do aktywnego zaangażowania się w prace dotyczące kwestii podatkowych również na innych forach międzynarodowych, takich jak ONZ;
15. odnotowuje fakt, że podejście oparte na dwóch filarach zaproponowane na szczelbu otwartych ram G-20/OECD nie wyodrębnia gospodarki cyfrowej, lecz ma na celu zapewnienie kompleksowego rozwiązania umożliwiającego sprostanie nowym wyzwaniom z nią związanym; odnotowuje rozbieżne poglądy uczestników otwartych ram; uważa jednak, że oba filary powinny być postrzegane jako uzupełniające się i powinny zostać przyjęte do połowy 2021 r.;
16. podkreśla, że Filar 2 ma na celu sprostanie pozostałym wyzwaniom związanym z BEPS, w szczególności poprzez zagwarantowanie, że duże przedsiębiorstwa międzynarodowe, w tym przedsiębiorstwa cyfrowe, będą płaciły minimalną efektywną stawkę podatku od osób prawnych, niezależnie od ich lokalizacji; z zadowoleniem przyjmuje nowy impuls dla negocjacji na szczelbu otwartych ram G-20/OECD, jaki stworzyły niedawne propozycje administracji USA dotyczące „silnej zachęty dla państw, aby przyłączyły się do globalnego porozumienia wdrażającego zasady dotyczące minimalnego opodatkowania na całym świecie”; zauważa, że takie propozycje obejmują podwyższenie do 21 % minimalnego podatku od globalnego nisko opodatkowanego dochodu od wartości niematerialnych i prawnych (GILTI) oraz stawkę SHIELD (Stopping Harmful Inversions and Ending Low-tax Developments), która byłaby równoważna stawce GILTI w przypadku nieosiągnięcia globalnego porozumienia co do Filaru II¹; uważa, że wszelkie minimalne stawki podatkowe powinny być ustalane na sprawiedliwym i wystarczającym poziomie, aby zniechęcić do przenoszenia zysków i zapobiec szkodliwej konkurencji podatkowej;
17. wzywa Komisję i Radę do dopilnowania, by przyszłe kompromisy w negocjacjach prowadzonych na forum G20/OECD za pośrednictwem otwartych ram uwzględniały interesy UE i unikały zwiększania złożoności i dodatkowych obciążeń biurokratycznych

¹ The Made In America Tax Plan [Amerykański plan fiskalny], 2021, Departament Skarbu Stanów Zjednoczonych, s. 12.

dla MŚP i obywateli;

18. z zadowoleniem przyjmuje starania sekretariatu OECD zmierzające do znalezienia rozwiązania kwestii dostosowania naszych obecnych międzynarodowych przepisów podatkowych do zglobalizowanej i cyfrowej gospodarki; z zadowoleniem przyjmuje propozycję w ramach Filaru 1 dotyczącą wprowadzenia nowego powiązania podatkowego i nowych praw do opodatkowania, co wiązałoby się z możliwością opodatkowania przedsiębiorstw wielonarodowych w jurysdykcjach rynku, nawet jeżeli nie mają one fizycznej obecności, na podstawie ich działalności gospodarczej; podkreśla, że interakcje z użytkownikami i konsumentami znacząco przyczyniają się do tworzenia modeli biznesowych o dużym stopniu cyfryzacji, a zatem należy je uwzględnić przy przyznawaniu praw do opodatkowania; zauważa, że niektóre warianty strategiczne nadal wymagają określenia na szczeblu globalnym;
19. uznaje, że tak zwana Kwota A stworzyłaby dla jurysdykcji rynku nowe prawo do nakładania podatków; podkreśla, że zakres tych nowych praw do opodatkowania powinien obejmować wszystkie duże przedsiębiorstwa wielonarodowe, które mogą stosować praktyki BEPS, i co najmniej zautomatyzowane usługi cyfrowe i przedsiębiorstwa ukierunkowane na konsumentów, nie tworząc przy tym dodatkowych i niepotrzebnych obciążeń dla MŚP ani nie zwiększając kosztów usług dla konsumentów;
20. zwraca się do państw członkowskich o wsparcie porozumienia, aby zagwarantować ponowne przydzielenie wystarczających kwot zysków do jurysdykcji rynku, co powinno wykroczać poza rozróżnienie między zyskami rutynowymi i nierutynowymi, które mogłyby prowadzić do całkowicie sztucznego rozróżnienia;
21. wyraża obawę, że nadmiernie złożony system mógłby stworzyć dodatkowe możliwości obchodzenia nowo uzgodnionych uregulowań i wzywa OECD oraz negocjujące państwa członkowskie do poszukiwania prostego i wykonalnego rozwiązania; wzywa do rozważenia ustaleń dotyczących skutków administracyjnych planu działania OECD/G-20 w sprawie BEPS;
22. zaleca, aby w negocjacjach państwa członkowskie broniły wariantów strategicznych zmniejszających złożoność; w związku z tym wspiera uproszczone procedury administracyjne dla przedsiębiorstw wielonarodowych podlegających nowym prawom podatkowym, również w celu zmniejszenia ciężaru wdrażania dla państw członkowskich, biorąc pod uwagę państwa członkowskie, które nie stosują rozwiązań podatkowych zakłócających konkurencję, takich jak tajne porozumienia korzystne dla jednej strony („sweetheart deals”); uważa, że właściwa byłaby reforma zasady ceny rynkowej;
23. wzywa Komisję i Radę do wzmożenia dialogu z nową administracją Stanów Zjednoczonych na temat polityki w zakresie podatku cyfrowego w celu wypracowania wspólnego podejścia w negocjacjach na szczeblu otwartych ram G-20/OECD przed czerwcem 2021 r.; z zadowoleniem przyjmuje niedawne oświadczenie nowej administracji Stanów Zjednoczonych o ponownym aktywnym zaangażowaniu się w negocjacje OECD w celu osiągnięcia porozumienia i o porzuceniu koncepcji „bezpiecznej przystani”; wzywa Komisję do uważnej oceny skutków nowych proponowanych przez Stany Zjednoczone zmian w Filarze I; wzywa państwa członkowskie, by sprzeciwiły się klauzuli „bezpiecznej przystani”, która grozi znieważeniem podjętych wysiłków na rzecz reform; wzywa Komisję do realizowania

własnego wniosku dotyczącego sprostania wyzwaniom gospodarki cyfrowej, gdyby w Filarze 1 reformy znalazła się klauzula „bezpiecznej przystani”; przypomina w związku z tym przedstawioną już wcześniej przez Komisję propozycję znaczącej obecności cyfrowej;

24. odnotowuje propozycję mechanizmu zapobiegania sporom i ich rozstrzygnięcia w celu unikania podwójnego opodatkowania i zwiększenia akceptacji nowych przepisów; podkreśla ważną rolę drugiego z wymienionych mechanizmów, zwłaszcza w okresie przejściowym do czasu wprowadzenia nowego międzynarodowego systemu podatkowego; podkreśla jednak, że najlepszym sposobem osiągnięcia pewności podatkowej jest ustanowienie prostych, przejrzystych i zharmonizowanych przepisów, które przede wszystkim służą zapobieganiu sporów; podkreśla, że żaden mechanizm zapobiegania sporom i ich rozstrzygnięcia nie powinien stawiać krajów rozwijających się w niekorzystnej sytuacji;
25. uważa, że w przypadku umowy międzynarodowej należy unikać szkodliwych sporów handlowych i działań odwetowych, które mogą mieć negatywne skutki dla innych sektorów gospodarki;
26. wzywa Komisję do przeprowadzenia własnej oceny skutków dotyczącej wpływu Filarów 1 i 2 na pobór dochodów w państwach członkowskich oraz do poinformowania Rady i Parlamentu o wynikających z tej oceny ustaleniach; apeluje do Komisji, aby w oparciu o tę ocenę skutków doradzała państwom członkowskim i zapewniła im wskazówki, jak zajmować w negocjacjach stanowisko, które umożliwi obronę interesów UE;
27. wzywa każde państwo członkowskie i Komisję do skoordynowania stanowisk tak, aby przemawiać jednym głosem;

Wezwanie do podjęcia natychmiastowych działań na szczeblu UE

28. wyraża ubolewanie, że niewypracowanie na szczeblu otwartych ram G-20/OECD rozwiązania w październiku 2020 r. powoduje dalsze zaniżanie opodatkowania gospodarki cyfrowej; podkreśla, że pandemia COVID-19 w dużej mierze przyniosła korzyści przedsiębiorstwom scyfryzowanym, głównie tym, które były w stanie zwiększyć swoją działalność, podczas gdy wiele innych przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, ucierpiało, oraz że przyspieszyła przejście na gospodarkę cyfrową, a tym samym jeszcze bardziej podkreśliła potrzebę znalezienia wielostronnych rozwiązań w celu zreformowania obecnego systemu podatkowego z myślą o zapewnieniu sprawiedliwego wkładu gospodarki cyfrowej;
29. podkreśla, że rządy muszą zgromadzić bezprecedensowe zasoby, aby wyjść z kryzysu związanego z COVID-19 i że mobilizacja dochodów z niedostatecznie opodatkowanych sektorów może pomóc sfinansować to ożywienie;
30. uważa, że wyzwania podatkowe wynikające z gospodarki cyfrowej są kwestią ogólnościową i że pilnie potrzebne jest porozumienie na szczeblu państw G-20/OECD, aby umożliwić międzynarodową koordynację; uważa, że ambitne i zharmonizowane rozwiązanie międzynarodowe jest lepsze niż zróżnicowany zbiór krajowych lub regionalnych podatków cyfrowych, które mogą wiązać się z ryzykiem, i ma znacznie większe szanse na jednomyślne poparcie w Radzie;

31. nalega zatem, by niezależnie od postępów w negocjacjach na szczeblu otwartych ram G-20/OECD UE miała stanowisko awaryjne i była gotowa do wprowadzenia swojej propozycji w zakresie opodatkowania gospodarki cyfrowej do końca 2021 r., zwłaszcza że propozycje OECD mają zastosowanie jedynie do niewielkiej grupy przedsiębiorstw i mogą być niewystarczające; wzywa Komisję do przestrzegania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawach budżetowych z dnia 16 grudnia 2020 r. poprzez przedstawienie wniosków dotyczących opłaty cyfrowej do czerwca 2021 r., i oczekuje, że będą one zgodne z reformą uzgodnioną na szczeblu otwartych ram G-20/OECD, jeżeli zostanie osiągnięte porozumienie w tym zakresie; zaleca Komisji przedstawienie planu działania uwzględniającego różne scenariusze, w szczególności z porozumieniem na szczeblu OECD lub bez niego do połowy 2021 r.;
32. zwraca się do Komisji, by rozważyła w szczególności wprowadzenie tymczasowego europejskiego podatku od usług cyfrowych jako niezbędnego pierwszego kroku; podkreśla, że jeśli w przyszłości zostanie osiągnięte międzynarodowe porozumienie za pośrednictwem otwartych ram OECD/G-20, należy odpowiednio dostosować te europejskie rozwiązania; przypomina, że europejski podatek od usług cyfrowych może jedynie stanowić pierwszy tymczasowy krok;
33. wzywa UE do wdrożenia przyszłych wyników porozumienia będącego skutkiem negocjacji międzynarodowych w zharmonizowany sposób i zwraca się do Komisji o przedłożenie wniosku w tym celu;
34. zwraca uwagę, że niepowodzenie negocjacji OECD doprowadziłoby do dalszej fragmentacji podatków cyfrowych, co może być również szkodliwe dla europejskich przedsiębiorstw, które dążą do rozszerzenia swoich modeli biznesowych na inne rynki; przypomina o znaczeniu osiągnięcia porozumienia na szczeblu OECD, aby uniknąć ewentualnych wojen handlowych; podkreśla, że mimo iż opodatkowanie należy do kompetencji państw członkowskich, konieczna jest ścisła koordynacja;
35. podkreśla, że europejskie przedsiębiorstwa cyfrowe, których siedziba główna jest zlokalizowana w państwie członkowskim UE i które podlegają unijnym podatkom od osób prawnych, są w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z przedsiębiorstwami zagranicznymi, które nie mają „fizycznej obecności” w żadnym państwie członkowskim, a zatem mogą unikać płacenia podatku od osób prawnych w UE, nawet jeśli prowadzą działalność na rzecz użytkowników europejskich; podkreśla potrzebę stworzenia równych warunków działania dla dostawców usług tradycyjnych i zautomatyzowanych usług cyfrowych oraz przedsiębiorstw ukierunkowanych na konsumentów w UE poprzez dopilnowanie, by te ostatnie były opodatkowane według sprawiedliwej stawki w miejscu osiągnięcia zysku;
36. podkreśla, że przy wprowadzaniu europejskiego podatku od usług cyfrowych należy unikać niepotrzebnego wzrostu kosztów przestrzegania przepisów oraz zapewnić klarowne definicje i przejrzyste przepisy, których łatwo przestrzegać i które łatwo egzekwować oraz które propagują pewność prawną i pewność regulacyjną;
37. apeluje o przyjęcie proporcjonalnych przepisów, aby uniknąć szkodenia MŚP, przedsiębiorstwom typu start-up i przedsiębiorstwom zaangażowanym w proces cyfryzacji swoich struktur; podkreśla, że polityka podatkowa może być jednym z narzędzi wspierania konkurencyjności jednolitego rynku w tym zakresie; podkreśla, że potrzebna jest sprzyjająca wzrostowi polityka podatkowa mająca na celu zwiększenie

międzynarodowej konkurencyjności jednolitego rynku;

38. podkreśla potrzebę dokonania przeglądu obowiązujących przepisów dotyczących podwójnego opodatkowania, aby zapewnić opodatkowanie wszystkich zysków opuszczających UE;
39. zauważa, że niektóre państwa członkowskie uważają opodatkowanie dużych przedsiębiorstw o wysokim stopniu cyfryzacji za kwestię pilną i dlatego wprowadziły podatki od usług cyfrowych na szczeblu krajowym; zauważa, że podatki te mają wpływ na handel międzynarodowy i negocjacje międzynarodowe; zaznacza jednak, że jednostronne wprowadzanie rozwiązań na szczeblu krajowym może stwarzać ryzyko fragmentaryzacji oraz niepewności podatkowej na jednolitym rynku; podkreśla, że zwiększanie liczby środków krajowych sprawia, że wprowadzenie skoordynowanego europejskiego rozwiązania jest tym pilniejsze; przypomina, że te środki krajowe powinny być stopniowo wycofywane, jeżeli wypracowane zostanie skuteczne rozwiązanie wielostronne;
40. przypomina, że choć opodatkowanie jest dziedziną, która należy przede wszystkim do kompetencji państw członkowskich, rządy muszą w możliwie jak największym zakresie wykonywać te kompetencje zgodnie ze wspólnymi zasadami prawa Unii, aby zapewnić spójność między ramami krajowymi, tworząc w ten sposób uczciwe warunki konkurencji i unikając negatywnych skutków dla ogólnej spójności unijnych zasad opodatkowania;
41. zwraca uwagę, że Rada nie zatwierdziła żadnego z powiązanych wniosków Komisji, tj. wniosku dotyczącego podatku od usług cyfrowych, znaczącej obecności cyfrowej, czy też wniosku w sprawie CCTB i CCCTB; wzywa państwa członkowskie, aby ponownie rozważyły swoje stanowiska w sprawie tych wniosków w razie niepowodzenia negocjacji OECD, zwłaszcza w świetle bezprecedensowych okoliczności kryzysu związanego z COVID-19, lub by przeanalizowały włączenie tych stanowisk w realizację ewentualnych przyszłych porozumień OECD oraz by rozważyły wszystkie warianty przewidziane w traktatach, w przypadku gdy nie uda się osiągnąć jednomyślnego porozumienia;
42. wzywa państwa członkowskie do wznowienia dialogu politycznego na wysokim szczeblu w Radzie, aby umożliwić podjęcie decyzji dotyczącej opodatkowania cyfrowego w ramach jednolitego rynku, niezależnie od wyniku negocjacji międzynarodowych; zwraca się do Rady o poczynienie postępów w pracach nad aktami ustawodawczymi już przyjętymi przez Parlament, aby przestrzegać zasady lojalnej współpracy między instytucjami UE;
43. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Komisję wstępną ocenę skutków w sprawie opłaty cyfrowej z dnia 14 stycznia 2021 r.; zwraca uwagę, że cyfryzacja może zwiększyć produktywność i dobrobyt konsumentów, ale niezwykle istotne jest również dopilnowanie, aby duże przedsiębiorstwa o wysokim stopniu cyfryzacji wносиły sprawiedliwy wkład do społeczeństwa; wzywa Komisję, by starannie oceniła, w jaki sposób zakres, definicja i segmentacja działań, transakcji, usług lub przedsiębiorstw cyfrowych będą zgodne z międzynarodowymi staraniami na rzecz wypracowania globalnego rozwiązania;
44. przyjmuje do wiadomości trzy warianty polityki podatkowej wymienione we wstępnej

ocenie skutków, którymi są:

- a) dopłata do podatku dochodowego od osób prawnych (CIT), która byłaby zgodna z negocjacjami międzynarodowymi oraz z dwustronnymi umowami podatkowymi;
 - b) rozwiązanie oparte na dochodach w przypadku braku skutecznego rozwiązania uzgodnionego na szczeblu międzynarodowym, zaznacza jednak, że podatek cyfrowy powinien raczej zakładać opodatkowanie zysków;
 - c) podatek od transakcji cyfrowych przeprowadzanych między przedsiębiorstwami w UE, zauważa jednak, że grozi on przeniesieniem obciążenia podatkowego z dużych przedsiębiorstw cyfrowych na mniejsze przedsiębiorstwa korzystające z tych usług;
45. zwraca się o przeprowadzenie szczegółowej oceny skutków poszczególnych wariantów zarówno dla agendy cyfrowej UE, jak i dla jednolitego rynku, oraz wpływu ewentualnych sporów handlowych i działań odwetowych innych podmiotów gospodarczych, a także potencjalnych skutków ubocznych w innych sektorach gospodarki;
46. wzywa do wzmocnienia roli Parlamentu w procedurach ustawodawczych w dziedzinie opodatkowania; wzywa Komisję do zbadania wszystkich możliwości przewidzianych w Traktatach; w związku z tym odnotowuje zaproponowany przez Komisję w komunikacie pt. „W kierunku skuteczniejszego i bardziej demokratycznego procesu podejmowania decyzji w dziedzinie polityki podatkowej UE” z 15 stycznia 2019 r. plan działania na rzecz wprowadzenia głosowania większością kwalifikowaną;

Oplata cyfrowa nowym zasobem własnym UE

47. z zadowoleniem przyjmuje Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 16 grudnia 2020 r. (PMI) w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych¹, zgodnie z zasadą uniwersalności, i przypomina o prawnie wiążącym zobowiązaniu Komisji do przedłożenia do czerwca 2021 r. wniosku ustawodawczego w sprawie unijnej opłaty cyfrowej jako zasobu własnego; podkreśla prawnie wiążące zobowiązanie Parlamentu, Rady i Komisji do bezzwłocznego podjęcia kroków określonych w harmonogramie w celu wprowadzenia jej najpóźniej do dnia 1 stycznia 2023 r.;
48. przypomina, że w szeregu sprawozdań i rezolucji Parlament zdecydowaną większością głosów potwierdził swoje zaangażowanie na rzecz wprowadzenia unijnej opłaty cyfrowej jako zasobu własnego²;

¹ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

² Przynajmniej w swoich rezolucjach z 14 marca 2018 r. w sprawie reformy systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 71), z 14 listopada 2018 r. pt. „Sprawozdanie okresowe w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 – stanowisko Parlamentu z myślą o osiągnięciu porozumienia” (Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 179), z 10 października 2019 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i zasobów własnych: czas, by spełnić oczekiwania

49. podkreśla, że PMI, w tym harmonogram wprowadzania nowych zasobów własnych, zobowiązuje Radę, Parlament i Komisję do nieodwracalnego wprowadzenia unijnej opłaty cyfrowej, która zostanie włączona do długoterminowego budżetu UE jako zasób własny oraz długoterminowe, stabilne źródło dochodów; podkreśla, że niezależnie od tego, czy podstawowe zasady są określone na szczeblu OECD czy UE, dochody generowane przez opodatkowanie gospodarki cyfrowej w państwach członkowskich mogą i muszą stać się zasobem własnym; uważa, że takie samo podejście należy stosować w odniesieniu do wszelkich innych dochodów generowanych na mocy jakiegokolwiek umowy na szczeblu OECD;
50. uważa, że dochody uzyskane z unijnej opłaty cyfrowej byłyby nieodłącznie powiązane z otwartymi granicami jednolitego rynku i „unią cyfrową” oraz stanowiłyby przez to wysoce odpowiednią i autentyczną podstawę zasobów własnych UE; podkreśla, że przekazanie tego nowego strumienia dochodów publicznych do budżetu UE pomogłoby rozwiązać kilka problematycznych kwestii związanych z równowagą fiskalną i spójnością fiskalną;
51. apeluje o sformułowanie zasad projektowania i wprowadzania podatku, które mają na celu ograniczenie do minimum ryzyka przeniesienia wszelkich skutków gospodarczych na obywateli i konsumentów UE; jest przekonany, że przekształcenie zysków z podatku cyfrowego w zasób własny budżetu Unii pomogłoby rozłożyć i redystrybuować takie koszty w sprawiedliwy sposób między państwa członkowskie;
52. przypomina, że zasoby własne oparte na unijnej opłacie cyfrowej lub zasadach OECD formalnie nie mogą zostać przeznaczone na wydatki w ramach żadnego konkretnego programu lub funduszu, zgodnie z zasadą uniwersalności; przypomina, że będą one stanowić dochód ogólny, wraz z innymi nowymi zasobami własnymi, których ogólna kwota powinna wystarczyć co najmniej na pokrycie kosztów spłaty Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy; przypomina, że wszelkie dochody z nowych zasobów własnych, które przewyższają rzeczywiste potrzeby w zakresie spłat, będą nadal zasilać budżet UE jako dochód ogólny;
53. przypomina, że – jak przewidziano w pkt G załącznika II do porozumienia międzyinstytucjonalnego – instytucje uznają, że wprowadzenie koszyka nowych zasobów własnych powinno wspierać odpowiednie finansowanie wydatków Unii w WRF;
54. utrzymuje, że dochody z unijnej opłaty cyfrowej będą stanowiły część koszyka nowych zasobów własnych, z którego wpływy będą co najmniej wystarczające do pokrycia, z budżetu UE, przyszłych kosztów spłaty (kwoty głównej i odsetek) wynikających z komponentu dotacji Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy, które zgodnie z oczekiwaniami mają wynosić średnio około 15 mld EUR rocznie, a maksymalnie 29,25 mld EUR rocznie w latach 2028–2058, przy jednoczesnym uniknięciu

obywateli (Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0032), z 15 maja 2020 r. w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, zasobów własnych i planu naprawy gospodarczej (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0124), z 23 lipca 2020 r. w sprawie konkluzji z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 17–21 lipca 2020 r. (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0206), oraz rezolucji ustawodawczej z 16 września 2020 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0220).

zmniejszenia wydatków na programy UE; zauważa, że szacunkowe dochody wyniosą od kilku do kilkudziesięciu miliardów euro, w zależności od szeregu czynników, w tym od dokładnej definicji podstawy opodatkowania, podmiotu podlegającego opodatkowaniu, miejsca opodatkowania, sposobu obliczania i stawki podatku, a także wskaźników wzrostu gospodarczego w odnośnych sektorach;

55. podkreśla, że wprowadzenie koszyka nowych zasobów własnych, jak przewidziano w harmonogramie porozumienia międzyinstytucjonalnego, w tym unijnej opłaty cyfrowej, zwiększy autonomię finansową UE i jej zdolność do zaspokajania oczekiwań unijnych obywateli w odniesieniu do strategicznych celów politycznych UE, takich jak sprawiedliwy i silny jednolity rynek europejski, Europejski Zielony Ład oparty na sprawiedliwej transformacji, Europejski filar praw socjalnych i transformacja cyfrowa, a także tworzenie wartości dodanej UE przy wysokim wzroście wydajności w porównaniu z wydatkami krajowymi;
56. przypomina, że dochody z unijnej opłaty cyfrowej muszą przyczyniać się do spłaty Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy oraz do finansowania wydatków na unijne programy i fundusze; potwierdza w związku z tym, że jakakolwiek część dochodów z opłaty cyfrowej zatrzymywana przez państwa członkowskie powinna być ściśle proporcjonalna do ponoszonych przez nie kosztów poboru i nie powinna nadmiernie obciążać budżetu UE;
57. wzywa Komisję do uwzględnienia stanowiska Parlamentu podczas przygotowywania wniosków ustawodawczych w sprawie unijnej opłaty cyfrowej jako zasobu własnego oraz zmienionej decyzji w sprawie zasobów własnych i zwraca się do Rady o szybkie przyjęcie wniosku zgodnie z harmonogramem; zachęca instytucje do szybkiego i konstruktywnego zaangażowania się w „regularny dialog” przewidziany w uzgodnionym harmonogramie w sprawie zasobów własnych; wzywa Radę Europejską do wsparcia silnej roli przywódczej UE w światowych wysiłkach na rzecz sprawiedliwszego opodatkowania poprzez podjęcie szybkich i zdecydowanych kroków w kierunku wprowadzenia w 2021 r. opłaty cyfrowej jako zasobu własnego; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie członków Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2021 r., w którym podkreślono ich zaangażowanie w to przedsięwzięcie;

o

o o

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.